

[Indenrigsministeren.]

I det hele taget ved jeg ikke, hvad det er, det ærede Medlem mener med, at min Kollega Landbrugsministeren skulde have forsinket Sagen paa det Tidspunkt. Paa det næste kritiske Tidspunkt, efter det ærede Medlems Mening Efteraaret 1938, nemlig det Tidspunkt, da Muligheden for Anvendelse af den Vaccine, som det nu var lykkedes at fremstille, syntes at foreligge, tog Landbrugsministeren Initiativet til en Samtale med Finansministeren og mig. Denne Samtale fulgtes, saa vidt jeg husker, to Dage efter af det Møde med Repræsentanterne for Serumintitutet og Serumlaboratoriet og Veterinærmyndighederne, som blev Udgangspunktet for Organiseringen i Løbet af den følgende Maaned af hele Fremstillingen af Vaccinen.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø A.): Det er meget interessant at høre det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fortælle, paa hvilken Maade han søger at skaffe Materiale til at komme en politisk Modstander til Livs. Gang paa Gang tilskriver han en Tjenestemand: Har De udtalt Dem saaledes? Ja eller Nej? og sender Telegram og benytter en Telefonsamtale som Udgangspunkt for det hele. Jeg maa forbavses over det ærede Medlems Stilling. Jeg troede ikke, man kunde tillade sig det. Men heroverfor vil jeg sige, at Dr. Schmidt over for mig har beklaget, at det ærede Medlem har benyttet den Telefonsamtale til et Angreb paa Landbrugsministeren. Dr. Schmidt har over for mig erklæret, at han kun kan være tilfreds med den Maade, hvorpaa han er blevet behandlet af Ministeriet, idet han har faaet de Midler stillet til Raadighed, som han ønskede. Og naar det ærede Medlem i Slutningen af sin Tale vender sig mod Landbrugsministeren og siger, at denne ikke har den mindste Interesse i Spørgsmaalet om Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, er det en ganske urigtig Fremstilling, det ærede Medlem her kommer med, da det er en Kendsgerning, at Landbrugsministeren Gang paa Gang er gaaet til Bevillingsmyndighederne og har faaet Tilladelse til at anvende mere end 1 Mill. Kr. til Bygearbejder paa Lindholm for at skaffe Grundlag for Fremstillingen af Vaccinen. Saa-danne Udtalelser fra det ærede Medlem viser til fulde, hvad det ærede Medlem

egentlig har til Hensigt, naar han kommer herop og taler om det gode i at kunne bekæmpe Mund- og Klovesygen. For ham er det ikke Realiteten; den ligger langt borte.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han ikke kunde forstaa, at Dr. Schmidt havde udtalt sig eller havde henvendt sig til Landbrugsministeren i Januar 1937. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Og sagt det!). Ja, og sagt det. Hvad den højtærede Indenrigsminister kan forstaa, eller hvad han vil tro og ikke tro, vil jeg overlade til ham personlig at afgøre. Men jeg har Dr. Schmidts personlige Brev for, at min Fremstilling er rigtig, og det ligger her i Originalen, hvis den højtærede Indenrigsminister kan faa Troen paa Sagen ved at se den.

Anden Næstformand (Westermann): Forespørgeren har Ordet for en kort Bemærkning.

Forespørgeren (Løje): Jeg vil gerne i al Vesnkabelighed henstille til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.), naar han citerer, hvad jeg har sagt, da at citere rigtigt. Jeg har ikke talt om nogen haard Haand, det vilde jeg overhovedet ikke gøre i Forbindelse med den højtærede Landbrugsminister, for jeg tror ikke, det vilde være til nogen særlig Nytte. (*H. P. Hansen* [Sorø A.]: Saa en fast Haand!). Det er ikke det samme som en haard Haand.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) mente, at jeg trak i Land. Ja, det er vel den Talemaade, man anvender, naar man efterhaanden synes, at Argumenterne slipper op. Men jeg trak ikke i Land. Jeg sagde udtrykkeligt over for den Beskyldning, der blev rettet imod os: at vi havde opreklameret den omtalte Vaccine paa en noget uforsvarlig Maade, at det er i hvert Fald ikke mig og ikke Landbruget, der har gjort det. Jeg henviste til en Tale, jeg holdt her fra Rigsdagens Talerstol i Fjor; den kan læses i Rigsdagstidende. Jeg anmodede om, at man tog varsomt paa det, fordi jeg af Erfaring ved, at det bør man gøre, hvis man ikke vil udsætte sig for at blive skuffet.

Men da Veterinærdirektøren tre Fjerdingaar efter denne Tale, ved det sjællandske Landbodelegeretmøde, henviste til sine